

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2018/11

„Bolyongok, mint eltévedt juh. Keresd meg szolgádat.” (Zsolt 119,176)

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Az elveszett juh

Talán veled is úgy történt,
mint ezzel az oktalan állattal.
Ösztönei nyomán elindult egymaga,
hogy egyedül gyorsabban érjen
a forráshoz,
zavartalanabban legelhessen.
Ám egyszer csak ijedten szimatolt bele
a levegőbe,
nyugtalanul kapkodta fejét,
hangosan bégetni kezdett.
Társakat keresett.
Most már szüksége lett volna rájuk:
hiányzott az akol melege,
és az éjszaka oly sötét volt és hideg.
Talán a farkas is lesben áll.
Talán te is így indultál el,
könnyű szívvel,
egymagad.
Elszakítottál kapcsolatokat,
széttéptél baráti szálakat,
névtelenségbe akartál burkolózni.
Visszautasítottad mások közeledését,
büszke, öntudatos, végre felnőtt
emberként akartál élni.
Függetlenedve emberektől - és Istentől is.
Ám egyszer csak ráébredsz
otthontalanságra, gyökértelenségre.
Elvesztél.
A tátongó szakadék szélére kerültél.
Úgy érzed, nincs menekvés.
De figyelj csak!
Léptek közelednek feléd, ismerős léptek.
Valaki szólongatva keres téged.
Figyelj.

*Fabiny Tamás:
Ajtórésnyi zsoltár c. kötetéből*

„Odavitte Jézushoz” – 2018

Az elmúlt hetekben különös hangsúly-
lyal foglalkoztunk keresztyén küldet-
sünk egyik legfontosabb feladatával, a
tanítvánnyá tétellel. Missziói felkészü-
lésünket három vasárnapi igehirdetés is
segítette. Szept. 16-án, 23-án és 30-án
a fél 9-es istentiszteleteket a hagyomá-
nyos rend szerint tartottuk Bertha Zoltán,
Gyatyel-Horváth Eszter és Püskiné Szé-
csi Judit lelkészek szolgálatával.

Ismerősöket, barátokat, családtagokat,
érdeklődőket a fél 11-es istentiszteletekre
hívogattunk, a lelkipásztor által írt levél-
lel is. A Jézushoz hívogató – András-szol-
gálat – három vasárnapján az elmúlt más-
fél évtizedben felnőttként megtért és kon-
firmált, több mint 200 testvérünk közül
többen is szolgáltak imádsággal, igeol-
vasással, és személyes vallomások hang-
zottak el útkeresésükről, hitre jutásuk-
ról, gyülekezethez tartozásuk örömről.

Püski Lajos igeszolgálattal hívott a
Krisztus által való új élet melletti döntés-
re. Közreműködött Nagy Csaba orgonán
és pianinón, az ifis zenekar, valamint ka-
marakórusunk.

A kiosztott lapokon lévő imádság elmon-
dásával felelni lehetett a megszólításra,
és segítséget lehetett kérni a lelki fejlő-
déshez. Az „Emlékeztető önmagamnak”
pontjai segíthettek döntéseinkben.

Az október elején indult Bibliaiskolában
pedig megalapozható az igeismeret és a
hit.

A bizonyágtételeket és igehirdetéseket
szerkesztve közöljük. A teljes anyag
megtalálható honlapunkon:

www.refnagyerdo.hu

(Szerk.)

Szeptember 16-án, a fél 11-es istentiszteleten igeolvasással **Mosolygó Tamás**, imádsággal felesége **Zsuzsanna** szolgált. *Lelki útkereséséről, megtéréséről Dr. Juhaszné Erdei Rita* beszélt.

A Luk 15, 11-24 alapján Püski Lajos hirdette az isteni szeretet jó hírét.

Kedves Barátom!

Hány hívó ember van a kétszázézeres Debrecenben...?

Szerintem közel kétszázézer. Szerinted? Sok, kevés...? Sokan elhitték azt, ahogy a diktatúra felosztotta a társadalmat, vagyis vannak hívők és nem hívők. Ez azonban így csúsztatás. A valóságnak jobban megfelel az az állítás, hogy mindenki hisz, de nem mindenki keresztyén!

Az élet hit, bizalom nélkül nem működik. Az igazi kérdés az, hogy kiben-miben érdemes hinni? Mindez azért is fontos, mert a hitünk határozza meg értékrendünket. Te miben-kiben hiszel? Önmagadban, erődben, pénzben, divatban, eszmékben...?

Szabadság vagy kényszerpálya?

A példázatunk embere is hitt:

Saját ötletében jobban bízott, mint az atyai ház rendjében. Azt hitte, hogy élete úgy jobb lenne, ha engedne a világ csábító vonzásának. Ezért elhagyta az atyát, háza népét és rendjét.

Azonban a távoli vidéken másfajta nehézségek jöttek. Éhínség, amiért nem ő volt a felelős. Felélte az örökséget, ekkor új barátai elhagyták.

Szabadságra vágyott, de vágyainak fogságába és így kényszerpályára került élete. Csalódott eddigi hitében, életútjában.

Talán kicsit magadra ismertél?

Most mi lesz? Kiben higgyek?

A példázatbeli fiatalember is felismerte, hogy változtatni kell az életén – ez egyértelmű lett számára!

Mit jelent az, hogy változtatok majd az életemen? De miben-kiben érdemes hinni?

Gondold át hitedet, életedet!

Isten ma megszólít téged is:

Ha körülnézel, akkor észre kell venned, hogy a teremtett világ alkotójáról beszél neked is.

Biztosan olvastál már valamit Istenről.

Emlékezz arra, amiben lelkileg egykor téged is elindítottak szüleid, nagyszüleid, lelkészed. Talán még emlékszel az esti kis imádságra, amit kisgyermek korodban te is elmondtál?

Örömhír ma: bár lehet, hogy még nem vetted észre, de Isten már közeledik feléd!

– Ismerd fel a hit fontosságát az életedben!

– Hagyd el a csalódást okozó, önmegváltó hitedet!

– Fordulj hittel az Úrhoz!

– A kétszázézer valamiben hívő debreceni közül csatlakozz a krisztushívők közösségéhez!

Mi hittel valljuk, hogy Krisztust követve leszel szabad és boldog.

Szívesen segítünk elindulni ezen az úton. Ámen!

Mosolygó Tamás és felesége Zsuzsanna

Kiléptem a komfortzónámból

Szabad-e kilépnem a komfortzónámból, a biztonságosnak vélt helyemről? – tettem fel magamnak a kérdést a bizonyágtétel előtt, és úgy általában az eddigi életem során. Ez az alkalom most számadásra készítetett.

Juhászné Erdei Rita vagyok, némettanár. Férjem orvos, két lányunk van. 25 éve élünk házasságban, illetve a Nagyerdei Gyülekezet tagjai vagyunk hosszú évek óta. Nem vallásos családban nőttem fel, de szüleim nagy szeretetben neveltek, amiért hálás vagyok nekik. Fiatalkoromban nagyon sok ismerősöm, barátom volt, és egy jó buli kedvéért mindenütt ott voltam. Ennek ellenére időnként nagyon egyedül éreztem magam, valami hiányzott az életemből. Debrecen egyik híres gimnáziumában 17 éves koromban találkoztam egy nagyszerű magyartanárnővel, aki Pilinszky versei által hitben nagy hatást tett rám. Ekkor vettem meg a Bibliámat, amely a mai napig hűséges útmutatóm. Néhány évvel később ismertem meg leendő férjemet, majd a diplomaosztóm után felvettek egy jó hírű általános iskolába, ahol elkezdődött a karrierem: nagyon tehetségesnek tartottak a tanításban, és a gyerekek körében is hamar népszerű lettem.

A sors úgy hozta, hogy mivel a Nagyerdei Gyülekezethez tartoztunk helyileg, a házasságkötésünkre Püski Lajos tiszteletes adta áldását. Az esküvő után én beiratkoztam a Bibliaiskolába, majd konfirmáltam, ezzel el is hagytam a komfortzónám. A szüleimmel gyakran összetűzésbe kerültem emiatt, és ez nagyon fájdalmas volt nekem. Aztán megszülettek a lányok, majd boldogan vittem őket a Kismamakörbe, ahol hitben, szeretetben nagyon sokat kaptunk. Hét év gyes után visszamentem a munkahelyemre, de nagy csalódás ért, mert már nem voltam olyan népszerű, és munkatársaim, állásukat féltve, állandóan kritizáltak. Akkor hitben úgy döntöttem, hogy ismét elhagyom a biztos helyet: nyelviskolába kerültem. Igaz, hogy a biztonságérzet megszűnt, de helyette hatalmas szabadságot kaptam azáltal, hogy mélyen megtapasztaltam az Isten vezetését. Eközben a lányaim is felnőttek, konfirmáltak, majd az „ifi” lelkes tagjai lettek. A gyülekezetben otthon érezzük magunkat, és tudjuk, hogy nagy kincsre találtunk itt.

Megtapasztaltam, hogy amikor bátran elhagyom a komfortzónámat, sokkal többet kapok annál, mint amit elképzelek: a Bibliaiskolától műveltséget vártam, ráadásul hitet kaptam. A házasságomtól romantikus érzéseket vártam, ráadásul feltétel nélküli szeretet kaptam. A Kismamakörtől gyerekfelügyeletet vártam, ráadásul életre szóló barátságokat kaptam. A tanítványaimnak ismereteket adtam, ráadásul feltétel nélküli bizalmat kaptam. Nagy mélységeimben támogatást vártam, ráadásul erős vigaszt kaptam. A gyülekezeti tábortól szép élményeket vártam, ráadásul

nagyszerű tervet, feladatot, munkatársakat kaptam. És sorolhatnám, de ami lényeges: bátran kell élni, dönteni, hiszen az élet sokkal több annál, mint ahogyan elképzeljük.

Amikor átlépjük a határainkat, akkor határtalan lehetőségeket kapunk. És már nem sebeinkből élünk, hanem sebeinkre adunk választ azzal, ha merészen, nem méricskélve, elfogadjuk az Isten által adott utat, és megvalósítjuk a tervét személyes életünkre nézve, egy-egy általa felkínált élethelyzetben.

Végül egy nagyon személyes vallomás: 60 évvel ezelőtt történt.

Egy 20 éves fiatalember a hadseregben pilótának készült, és boldog volt, amikor repülhetett. Egy napon azonban kigyulladt a gép. Döntenie kellett azonnal, mit tegyen. Meghúzta az ejtőernyő zsinórját, székkel együtt katapultált, a gép darabokra hullott alatta, végül kinyílt az ejtőernyő, és megmenekült. Ha abban a pillanatban másképpen dönt, mondjuk a félelem lesz úrrá rajta, nem élte volna túl, és én se élnék, mert ő volt az én édesapám.

Burai Sára igeolvasással, Máthé Levente imádsággal szolgált

Szeptember 23-án, a fél 11-es istentiszteleten igeolvasással Burai Sára, imádsággal Máthé Levente szolgált. Lelki útkereséséről, megtéréséről Szarvas József beszélt.

A Luk 15, 11-20 alapján Püski Lajos hirdette az isteni szeretet jó hírét.

Kedves Barátom!

Mondjunk ki újra egy nagyon fontos igazságot: **Mindenki hisz, de nem mindenki keresztyén.** Mindenki a hite, meggyőződése szerint él, cselekszik. Ha őszintén megvizsgálod magadat, akkor fel és be kell ismerned, hogy a nyájtól elkószált bárányhoz és a példázatbeli fiúhoz hasonlóan te is csalódtál már szabadságvágyad tévhitében. Nagyon jó ha felismerted és elhatározad, hogy változtatnod kell. **De mit változtatnál életedben?**

Elég egy kis korrekció? A bibliai fiatalember, miután elfogyott a kikövetelt örökség és így elhagyták a barátok is, éhsége miatt változtatott addigi életfolytatásán. Elment dolgozni. Ez helyes, sőt dicséretes lépés volt. Azt hitte, hogy ez elég lesz – de kitaszított, magányos ember maradt így is. Miért? Azért mert nem élete gazdáján, irányán változtatott, hanem csak egy részletén. Most is távol és háttal maradt az atyai háznak. Közben megemlékezett arról, hogy otthon jólétben, biztonságban élhetett. Ez esetleg a megtérés kezdete is lehetne. Ha elhagyod egyik, másik rossz szokásodat az helyes döntés, de vajon elég lesz?

Lényegi változás kell! Téves az a hit, hogy ha korigálunk egy kicsit életünkön akkor minden rendben lesz. A korrekciónál tehát több kell! Jézus azt mondja, hogy

Korrekciónál több kell!

a tékozló fiú – miután felismerte, hogy a korrekció kevés volt – magába szállt és eldöntötte, hogy haza megy, mert otthon még a béreseknek is jobb dolga van. Bár jogait eljátszotta, de bízik atyja szeretetében. Hiszi, hogy otthon még béresként is jobb élni, mint a magunk téves vágyaiban bízva. A lényegi változást, vagyis a megfordulást, megtérést határozza el. Elmegyek apámhoz és megvallom, hogy vétkeztem ellene. A megtérés tehát több mint a részletek javíthatása, a megtérés egy 180 fokos fordulat.

Te mit csinálsz? Mindenkit a hite, meggyőződése mozgat. Te miben, kiben hiszel? Bizonyára rendes ember próbálsz lenni, sőt Isten létét is hiszed, de mégis a magad feje után jársz? Akkor neked is változtatnod kell életeden!

Ha változtatsz, akkor dönts az Úr mellett és indulj bizalommal felé.

Hidd el, örvendetes meglepetés vár rád!

Isten ismeri gondolataidat, életedet, ő már régen közeledik feléd.

Tedd meg ma az első lépéseket az Úr felé!

Szívesen segítségül leszünk ezen az úton.

Ámen!

Szarvas József bizonysgot tett

A hit megerősít

Szarvas Józsefnek hívnak. Szobafestő vagyok, sokaknak „Festő Józsi”. Nős, egy gyermek édesapja.

Abban a korban nőttem fel, amikor nem beszéltek Istenről, vallásról. A családomban nem kaptam vallásos neveltetést.

A feleségemmel megismerkedve egy kereső emberre találtam. Együtt jártunk különböző ezoterikus programokra.

A helyes útra akkor találtunk rá 14 évvel ezelőtt, amikor a gyermekünket gyerekeóraóra kezdte hordani a feleségem vásárnaponként. Én állandóan dolgoztam, de egyszer nekem kellett elvinnem Anikót. Ildikó néni rávette, hogy maradjak ott. Jól éreztem magam, a végén zizit is kaptam. Mondhatom, hogy „hátról”, a gyerekekkel kezdtem. Itt kaptam az első ígétet, és tanulhattam Jézusról, a mi Megváltónkról. A gyermekem által kerültem ide. De büszkén mondhatom, hogy nemcsak ő, hanem én is otthonra, közösségre találtam a gyülekezetünkben.

Amikor egyszer a feleségem azzal jött haza, hogy a gyülekezet tábort szervez, menjünk el, kicsit ódzkodtam, de beleegyeztem. Nem bántam meg. Nagyon jól éreztem magam. Az első tábor után jelentkezünk a Bibliaiskolába. Felnőttként konfirmáltam. Szerettem volna jobban megismerni a Bibliát. Az idén már 13. alkalommal vettünk részt a táborban. Nem telhet el év tábor nélkül. Az évek alatt mindig kaptam és kapok egy-egy jó szót, mosolyt, biztatást. Testvérekre, barátokra leltem, akikkel együtt tanulmányozhatjuk az ígétet, akikhez bátran fordulhatok bármilyen gondommal, bajommal és örömmel.

Én mindig csendes, szerény, visszahúzódo, kishitű ember voltam. Egész életem-

A hit megerősít

ben másoktól függetem. Inkább másokat hallgattam, minthogy én beszéljek. Mégis itt állok.

Az Úr folyamatosan munkálkodott és munkálkodik most is bennem. Nekem nincs fordulópont, nem tudom egy adott pillanathoz kötni a megtérésemet. Folyamatosan közeledem az Úrhoz és Jézus Krisztushoz, a mi Megváltónkhoz.

Isten már akkor is velem volt az életemben, amikor még nem tudtam róla: megmentett gyerekkoromban egy bal-esettől, amikor egy tehergépkocsiról egy hatalmas, több tonnás fémszerkezet lezuhant egy kanyarban, és mellettem egy-két méterre landolt. Megszabadított a szenvedélyeimtől, utoljára a cigarettától. Évekig biciklivel jártunk a templomba. Nem számított, hogy esik, fúj vagy a hó pustol. Igaz, voltak télen olyan vasárnapok, amikor nem mertem elindulni az időjárás miatt. Szépen elgyalogoltam a hozzánk közel eső Kossuth utcai templomba, mert akkor is vágytam az ígére, szomjaztam rá. De a gyülekezettől nem váltam meg. Itt találtam lelki társakra, testvérekre.

Az Istenbe vetett hitem erőssé tett. Az Úr azóta is folyamatosan munkálkodik bennem. Ma már vállalkozó vagyok. Nem függök senkitől. Isten vezet az utamon.

Azért vállaltam az András-szolgálatot, azért állok itt, hogy egymás hite által is épülhessünk. A szíveteket nyissátok meg Jézus Krisztusnak, mert ő bennetek akar élni. Sosincs késő megtalálni Istent.

Egy igével zárnam: „Minden gondotokat Őréa vessétek, mert néki gondja van rátok.” (1Péter 5,7)

Milyen istened lesz?

Szeptember 30-án, a fél 11-es istentiszteleten igeolvasással Fésűs Lilla, imádsággal Fésűs Péter szolgált. Lelki útkereséséről, megtéréséről Peltekiánné Cseke Otília beszélt.

A Luk 15, 20-24 alapján Püski Lajos hirdette az isteni szeretet jó hírét.

Kedves Barátom!

Most vegyük számba az életünket megújító hitbéli lépéseket.

Az elmúlt vasárnapokon már megfogalmaztuk, hogy akár kaptál, akár nem bibliai neveltetést, te is hívő ember vagy, mert mindenki hisz, de nem mindenki keresztyén.

Korlátlan szabadságvágyad egyfajta tévhite már valószínűleg többször megvezetett. Korrekciós hitedről is kiderült, hogy kevés, mert még mindig hátat fordítasz Istennek.

Az isteni kegyelemben bízva jöjj, és fordulj Isten felé!

Hagyd el önmegváltó tévhitedet! Ne gondold, hogy egy kis korrekció elég lenne!

Örvendetes meglepetés vár rád.

Hiszem, ha látom, mondanád talán erre sokakkal együtt.

Ha megfordulsz meglátod! Az atya már messziről meglátta fiát – mert várta –, és eléfutott. Jézus korában illet az idősebbnek, az apának nem illet cselekednie. Mégis így mutatja be nekünk Jézus a mennyei Atyát. Isten irántunk való szeretete nagyobb, mint méltóságérzete. Isten tette meg a nagyobb távolságot, ő hozta Jézus golgotai keresztségében a nagyobb áldozatot.

Bízz az Úrban, fordulj felé, és megtapasztalod életedet megújító szeretetét!

Milyen istened lesz?

Szeret – annak ellenére hogy... mi fordultunk el és mi távolodtunk el tőle. Szeret, mert a teremtményei vagyunk.

Jézusban mérhetetlenül nagy és érthetetlen áldozatot hozott értünk. Már az Ószövetségben, Ézsaiás prófétánál így szólt az Úr: „Mielőtt kiáltanak, én már válaszolok, meghallgatom őket...” Isten mint mennyei Atyánk elélni jön, megbocsátó szeretettel átlel. Új szakasz kezdődik.

Jézus szépen ábrázolja a nagy változást, amikor azt mondja, hogy az atya hazatért fiát tiszta ruhába öltözteti, fiúsága helyreállításaként pecsétgyűrűt húzat újára. Örömeiben ünnepi vacsorát készített.

Milyen istened van vagy lesz?

– Miben, kiben érdemes tehát hinned? Ez az élet legfontosabb kérdése.

– Bátran térj vissza a téged is szerető Istenhez!

– Szeretet-, szabadság- és közösségvágyad igazán az Úrnál teljesedik ki.

– Életed – nehézségek ellenére is – ünnep lehet.

– Jöjj, szívesen segítünk!

– Élünk Isten népe közösségében, mint bocsánatot nyert bűnösök, szeretetben! Ámen!

Fésűs Lilla igét olvasott, Fésűs Péter imádkozott

Én egyet Ő kettőt lépett

Peltekianné Cseke Otilia vagyok, klinikai szakpszichológus. Három gyermek édesanyja. Az, hogy most itt állok András szolgálaton, egy közel hat éves történet eredménye. Még kismama voltam az első kisfiammal, amikor megismertem egy lányt, aki azóta a legjobb barátnőmmé vált, és aki ennek a gyülekezetnek volt a beosztott lelkésze akkor. Hiszem, hogy nem véletlen találkozás volt ez. Több éven át beszélgettünk Istenről, a gyülekezetéről, hívtam ide András szolgálatra is, de sohasem jöttem el. Az, ahogyan ők a családjával megélték a hitüket, nagyon tetszett, éreztem, hogy nekik van valami, ami nekem nincs.

Akkor tértem meg, amikor mindent megkaptam Istentől, amire vágytam. A család, a munka, a ház, minden úgy sikerült, ahogy elterveztem, és akkor jött egy érzés, amit nagyon nehéz elmondani: az, hogy *nem vagyunk egyedül*. Hálát éreztem egy olyan dolog iránt, ami még akkor kezdett bennem megfogalmazódni. Erőt, biztonságérzetet éreztem, és egyre nőtt bennem a vágy, hogy meg kell kereszteljük a gyerekeket. Melindát, a barátnőmet kértem meg erre, aki nagyon szívesen vállalta.

Mivel én sem voltam megkeresztelve, így elkezdtem a Bibliaiskolát, ami hétről hétre változtatta meg az életemet. Emlékszem arra a mondatra, amikor azt mondta Lajos bácsi, hogy a Szentlélek ott munkálkodik bennetek.

Kinyitottam a szívem, és a saját bőrömön tapasztaltam meg, hogy „a hit hallásból van”. Az Atya folyamatosan próbál kapcsolatba kerülni velünk, szeretete körülvesz minket, kaput nyit a hozzánk vezető úton, nekünk csak el kell ezt fogadnunk, be kell menni azon a kapun, és akkor áldás lesz az életünkön.

Olyan lelkesedés ragadott meg, amit a környezetemben mindenki észrevett. A konfirmációra teljes szívvel, lélekkel készültem. Volt, aki megkérdezte utána, hogy – na, most mi változott? Azt kell mondjam, hogy nagyon sok minden. Óriási különbség van aközött, hogy éljük az életünket, vagy Isten közelében éljük az életünket. Lehet élni Isten közelsége nélkül is, de az Ő közelségében egészen más. Tettem egy lépést akkor Isten felé, Ő tett két lépést felém. A hit, az Istennel járás az én életemben hozott változásokat, megtapasztaltam szeretetét, kegyességét, támogató jelenlétét, mely számomra teljesen új élmény volt. Hirtelen ott volt valami, ami segített a döntések meghozatalában, a nehéz helyzetek leküzdésében. Jelen van, amikor hallom szavát egy igehirdetésen, ami, úgy érzem, nekem szól, az én kérdésekre ad választ. Ez nyugalmat, békességet jelent számomra, támogatást, amit a mindennapokban érzek, így élő kapcsolatban van Istennel. „Ha hiszel, akkor meglátod Isten dicsőségét.” (Jn 11,40) Előbb-utóbb mindannyian eljutunk

egy pontra, hogy vagy megvalljuk Jézust, vagy megtagadjuk. Nincs más lehetőség (Mt 10, 32-33).

Nyáron a családuk részt vett a gyülekezeti nagytáborban, ahol megtapasztaltuk a gyülekezetben rejlő erőt. A közös éneklés és az esti áhítatok meghitt hangulata az egész családukra hatással volt. Egy hét alatt nagyon sok mindent megértettünk, megéltünk. Áthangelődve, feltöltődve jöttünk haza.

Következő évben a férjem is eljött a Bibliaiskolába, ami nagyon nagy öröm volt számomra. Az életünk részévé vált a hit, amit át szeretnénk adni a gyermekeinknek, hiszen látjuk rajtuk, hogy mennyire sokat jelent, milyen jó nekik, hogy már kisgyermekként megtapasztalhatják a hit ajándékát.

Számomra nagyon bátorító az az ige, hogy „a Szentlélek, akit majd a nevében küld az Atya, megtanít benneteket mindenre és eszetekbe juttat mindent, amit mondtam nektek.” (Jn 14, 26-27) Én hiszem, hogy Isten velünk van, hogy segít, ha kérjük. Hiszem, hogy minden ember élete boldogabb lenne, ha kinyitnák az Atya felé a szívüket.

Egy kedves barátom mondta nekem, amikor meséltem neki ezekről a dolgokról, hogy nem tudja, minek kellene vele történnie, hogy úgy érezzen, mint én, hogy megtérjen. Azt mondtam neki, hogy szerintem semmi különösnek, hiszen ez mindannyiunk számára adott, nem kell semmi tragédia hozzá, csak mi kellünk, hogy nyitottak legyünk, és akkor a dolog magától megtörténik, csak el kell hinnünk, hogy ez így van.

Imádságaim

Egy-egy igehirdetésre az alábbi imádságokkal válaszolhattunk. Ha tudsz vele azonosulni, ezt te is megteheted.

1. Szomjazik a lélek

Istenem, köszönöm az életemet. Te ismered örömeimet, gondjaimat, tévedéseimet és csalódásaimat is.

A világ rohanása és múlt örömei nem elégtették meg életemet. Lelkem szomjazik, és valami többre vágyik. Rájöttem, hogy a választ nem a mulandóban kell keresni, hanem Tenálad. Hozzád jövök Istenem. Segíts meg, hogy nálad megtaláljam életem igazi értelmét! Ámen!

2. Jöjj és igyál!

Hálát adok Istenem, hogy szomjazó életemet most megszólítottad, és magadhoz hívtad.

Uram megvallom, hogy eddig az igazi örömet csak tárgyokban, emberekben kerestem, és nem találtam meg. Köszönöm, hogy hozzád jöhetek, mert te önmagaddal akarsz megajándékozni, hogy nálad megtaláljam az élet értelmét, és így örömem, békességem legyen. Uram, rád bízom magamat, szomjazó életemnek te légy a gazdája! Ámen!

3. Szomjúhozóból túlcserélődök

Köszönöm Istenem, hogy nálad van az igazi élet forrása. Hálát adok, hogy magadhoz hívtál, és Krisztusért megbocsátottál nekem is, ezért már hozzád tartozhatok. Lelked által segíts meg, hogy igéd élővíz folyamaként felfrissítse naponként lelkemet. Szeretném a Tőled kapott áldásokat másoknak is tovább adni. Ámen!

Emlékeztető önmagamnak

Isten megszólító szeretete válaszdra vár. Jelöld be magadnak, amiben már döntöttél!

A következő döntéseket hoztam:

- Felülvizsgálom eddigi életfelfogásomat, értékrendemet.
- Elhatároztam, hogy változtatok életemen.
- Érdekel a Szentírás, ezért részt veszek a Bibliaiskola előadásain.
- Isten segítségét kérve elmondtam a lapon lévő imádságot.
- Lelki fejlődésemhez címemet megadva kérem a lelkipásztorok segítségét.
- Másoknak is beszélek a mai napról, döntéseimről.

*Segítsen Isten a megjelöltek
megvalósításában!*

„Ha valakinek közületek száz juha van, és elveszít közülük egyet, vajon nem hagyja-e ott a kilencvenkilencet a pusztában, és nem megy-e addig az elveszett után, amíg meg nem találja? És ha megtalálta, felveszi a vállára örömeiben, hazamegy, összehívja barátait és szomszédait, majd így szól hozzájuk:
Örüljetek velem, mert megtaláltam az elveszett juhomat.”

Lk 15,4-6

Hírek

- ◆ **Filmklub** lesz *november 17-én* 17 órától.
- ◆ **Adventi családi délutánt** tartunk *november 25-én* 15 órától.
- ◆ **Adventi koszorú készítésre** várjuk a gyülekezet tagjait *november 25-én* 16 órától.

Imádkozzunk...

- ◆ hajléktalanokért,
- ◆ gyászolókért,
- ◆ belső lelki csendességért, békességért.

Szivárvány –

a Debrecen-Nagyterdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25.
Felelős kiadó: Püski Lajos
Nyomda: Litográfia
26. évfolyam 11. szám
Egyházközségünk számlaszáma:
Gyülekezeti honlapunk címe: www.refnagyerdo.hu

Egyházközség hírlevele
Telefon: (52) 410-811
Tördelés: Bene Lászlóné
Készült 600 példányban
Megjelenik havonta
11738008-20012917

„Áradjon ajkamról a dicséret, mert megtanítasz rendelkezéseidre.”
(Zsolt 119,171)

